

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проєкту Закону України

«Про внесення зміни до статті 235 Кодексу законів про працю України щодо порядку виконання рішення про поновлення працівника на роботі»

1. Обґрунтування необхідності прийняття законопроекту

Частиною восьмою статті 235 Кодексу законів про працю України встановлено, що рішення про поновлення на роботі незаконно звільненого або переведеного на іншу роботу працівника, прийняте органом, який розглядає трудовий спір, підлягає негайному виконанню.

Також, частиною другою статті 65 Закону України «Про виконавче провадження» передбачено, що рішення вважається виконаним боржником з дня видання відповідно до законодавства про працю наказу або розпорядження про поновлення стягувача на роботі, після чого виконавець виносить постанову про закінчення виконавчого провадження.

Слід зазначити, що вказані норми не містять правової визначеності в питаннях належного виконання судового рішення про поновлення на роботі, зокрема, моменту його закінчення, що спричинює досить різну судову практику.

В даному контексті варто звернути увагу на постанову Верховного Суду №760/17503/24 від 04.02.2026р. в якій зазначено, що «...У постановах Верховного Суду від 04 листопада 2019 року у справі № 750/2140/19, провадження № 61-14429св19, від 20 червня 2019 року у справі № 185/8748/16-ц, провадження № 61-25800св18, від 31 жовтня 2019 року у справі № 569/10189/16-ц, провадження № 61-14433св18, Верховного Суду України від 01 липня 2015 року, провадження № 6-435цс15, викладено правовий висновок про те, що належним виконанням судового рішення про поновлення на роботі необхідно вважати видання власником наказу про це, що дає можливість працівнику приступити до виконання своїх попередніх обов'язків. Законодавець передбачає обов'язок роботодавця добровільно і негайно виконати рішення суду про поновлення на роботі працівника в разі його незаконного звільнення. Цей обов'язок полягає в тому, що роботодавець зобов'язаний видати наказ про поновлення працівника на роботі відразу після оголошення рішення суду, незалежно від того, чи буде це рішення оскаржуватися. Отже, виконання рішення про поновлення на роботі вважається закінченим з моменту видачі наказу про поновлення працівника на роботі та фактичного допуску працівника, поновленого на роботі рішенням суду, до виконання попередніх обов'язків. Працівник повинен бути обізнаним про наявність наказу про його поновлення на роботі і йому повинно бути фактично забезпечено доступ до роботи і можливості виконання своїх обов'язків».

Враховуючи зазначену судову практику, з метою захисту трудових прав працівника при поновленні на роботі, пропонується доповнити статтю 235

Кодексу законів про працю України уточненням щодо порядку виконання рішення про поновлення працівника на роботі.

2. Цілі і завдання прийняття законопроекту

Законопроект спрямований на удосконалення порядку виконання рішення про поновлення працівника.

3. Загальна характеристика та основні положення законопроекту

Законопроектом пропонується доповнити статтю 235 Кодексу законів про працю України нормою про те, що виконання рішення про поновлення на роботі вважається закінченим з моменту видачі наказу про поновлення працівника на роботі та фактичного допуску працівника, поновленого на роботі до виконання попередніх обов'язків. Працівник повинен бути обізнаним про наявність наказу про його поновлення на роботі і йому повинно бути фактично забезпечено доступ до роботи і можливості виконання своїх обов'язків.

4. Правові аспекти

Основними актами законодавства у даній сфері правовідносин є Конституція України, Кодекс законів про працю України.

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація законопроекту не потребує додаткових витрат з Державного бюджету України.

6. Прогноз соціально-економічних, правових та інших наслідків застосування законопроекту

Законопроект сприятиме удосконаленню порядку виконання рішення про поновлення працівника.

Народний депутат України

Валерій ГНАТЕНКО

